

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 508/2019
23.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Александра Тасића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 270/16 од 31.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 455/18 од 18.01.2019. године, у седници већа одржаној 23.05.2019. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 270/16 од 31.01.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 455/18 од 18.01.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 270/16 од 31.01.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 09.07.2008. до 18.07.2008. године, и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан платити у року од три месеца по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора. Оштећена Република Србија, коју заступа Државни правобранилац, Одељење у Крагујевцу, упућена је на парницу ради остварења имовинскоправног захтева док је окривљени обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка о којима ће бити одлучено посебним решењем као и да накнади паушал, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 455/18 од 18.01.2019. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је првостепена пресуда, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног АА, због продуженог кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које је оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од две године и 10 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 09.07.2008. до 18.07.2008. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан платити у року о три месеца, с`тим да ће иста у противном бити замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда, у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Тасић поднео је захтев за заштиту законитости због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 440. став 2. ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио захтев за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати, пре свега на Правилнику о евиденцији промета робе и услуга који је престао да важи 01.01.2016. године, тако да су побијане пресуде донете најмање две године по укидању тог прописа, као и на недозвољеном доказу - налазу и мишљењу вештака економске струке Драгана Радовановића од 08.03.2017. године који је заснован на пропису који је престао да важи 01.01.2016. године, пре израде самог налаза и мишљења тј. на Правилнику о евиденцији промета робе и услуга, којим је, пословање, предузећа окривљеног проглашено неправилним управо применом неважећег - укинутог Правилника.

Врховни касациони суд ове наводе оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је првостепени суд на страни 9 и 10 пресуде, побројао све доказе које је извео на главном претресу, међу којима се не налази наведени Правилник о евиденцији промета робе и услуга. Како исти доказ

није изведен на главном претресу то се побијане правноснажне пресуде не заснивају на наведеном доказу Правилнику о евиденцији промета роба и услуга из ког разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Надаље, из списка предмета произлази, да је током кривичног поступка пред првостепеним судом, између осталог, извршено економско-финансијско вештачење путем вештака Драгана Радовановића од 08.03.2017. године, допуњеном у поновљеном поступку, које је изведено као доказ на главном претресу одржаном 31.01.2018. године у присуству окривљеног и његовог адвоката Данила Николића, који на сачињени записник нису изнели примедбе. Изведене доказе суд је навео на страни 10 првостепене пресуде а затим је изнео појединачну, детаљну оцену и разлоге, за сваки изведени доказ, као и разлоге зашто је прихватио економско-финансијско вештачење вештака Драгана Радовановића.

Неосновано је и инсистирање одбране да се предметно економско-финансијско вештачење вештака Драгана Радовановића и побијане пресуде заснивају на незаконитом - неважећем Правилнику о евиденцији промета роба и услуга, с`обзиром на то да је окривљени АА побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим због извршења противправних радњи у периоду од три године и то у периоду од 01.01.2005. до 31.12.2007. године када је, везано за евиденцију промета роба и услуга у привредном пословању Републике Србије, важио управо Правилник о евиденцији промета роба и услуга („Службени гласник РС“, број 45/96 ...7/2010) дакле исти је важио и у инкриминисаном периоду од 01.01.2005. до 31.12.2007. године, који је опредељен као време извршења кривичног дела те је неоснован навод да се предметно вештачење заснива на незаконитом доказу.

Дакле, побијане правноснажне пресуде се заснивају на доказима прибављеним у законито спроведеном поступку у складу са ЗКП-ом што супротне наводе у поднетом захтеву браниоца окривљеног да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, чини неоснованим.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног се нумерички, указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП уз образложење да је чињенично стање погрешно утврђено јер је погрешно утврђен порески период у оспореним пресудама те да је чињенично стање непотпуно утврђено јер одлучну чињеницу о тачном пореском периоду у коме је евентуално учињено кривично дело суд није утврдио.

Како указивање на одредбу члана 440. ЗКП не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, који прописује законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека, захтев је у овом делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић